

Денис Євгенійович ДЕНИЩУК,
кандидат юридичних наук
*(Харківський національний університет внутрішніх
справ, м. Харків)*

Олена В'ячеславівна ДЖАФАРОВА,
доктор юридичних наук, професор
*(Харківський національний університет внутрішніх
справ, м. Харків)*

Сергій Олександрович ШАТРАВА,
доктор юридичних наук, професор
*(Харківський національний університет
внутрішніх справ, м. Харків)*

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОНЯТТЯ «ТАЄМНИЦЯ»: СУТНІСТЬ, ОЗНАКИ ТА ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ

Зважаючи на велику кількість різноманітних дефініцій поняття «таємниця», яке міститься в національному законодавстві та науковій правничій літературі, в статті опрацьовано існуючі підходи до правового регулювання цього явища.

Із застосуванням загальнонаукових методів аналізу та синтезу

встановлено, що законодавчо визначені випадки обмеження доступу до «інформації» спрямовані на забезпечення суспільно корисної функції впорядкування відносин з метою запобігання шкоди від розголошення певних відомостей.

Констатовано відсутність єдиного нормативно-правового акта, який би встановлював перелік усіх різновидів «таємниць», а також наголошено на сутності причин, які ускладнюють проведення класифікації «таємниць».

Зроблено висновок про недоцільність кодифікації відповідних правових норм на сучасному етапі розвитку національного законодавства. Запропоновано застосування інкорпорації (з опорою на основні ознаки категорії «таємниця») як підходу, результати якого можна ефективно використовувати в процесах освіти, навчання та нормотворчості.

Ключові слова: законодавство, інформація, класифікація, обмеження доступу, секретність, таємниця, термінологія.

Постановка проблеми. Статті 34 Конституції України проголошує, що: «кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб – на свій вибір»¹. Процитована норма демонструє задеклароване на найвищому законодавчому рівні поважне ставлення України до прав у інформаційній сфері.

Водночас із тим, обмеження доступу до відомостей, тобто охорона і захист певних «секретів» і «таємниць», ефективно забезпечують стабілізацію деяких суспільних відносин у тих випадках, коли неконтрольоване розповсюдження інформації може завдати лише шкоди. Насправді таких випадків можна нарахувати чимало.

Наприклад, С.Ємельянов зауважує, що; «в посібнику В.Сідака² наведено 12 видів таємниць, в монографії Б.Кормича³ згадано 17 видів таємниць, у дослідженні Г.Шлома⁴ нараховано 23 види таємниць»⁵. При цьому, згадані види «таємниць» стосуються найрізноманітніших сфер суспільних відносин та напрямків діяльності.

З цього приводу Т.Вислоцька вказує на те, що «проблема ускладнена тим, що на законодавчому рівні відсутнє легальне визначення окремих видів таємниці, зокрема: особистої, сімейної, таємниці голосування,

¹ Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР (із змінами). Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text>.

² Організаційно-правові основи захисту інформації з обмеженим доступом: навчальний посібник / А. Б. Стоцький, О. І. Тимошенко, А. М. Гуз та ін. ; за заг. ред. В. С. Сідака. К. : Вид-во Європ. ун-ту, 2006. С. 100.

³ Кормич Б. А. Організаційно-правові засади політики інформаційної безпеки України: монографія. Одеса : Юрид. літ-ра, 2003. С. 124.

⁴ Шлома Г. О. Адміністративно-правове забезпечення службової таємниці в органах внутрішніх справ України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Дніпропетровськ, 2008. С. 15.

⁵ Ємельянов С. Л. Проблемні аспекти класифікації інформації з обмеженим доступом в Україні. Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»: зб. наук. пр. / редкол.: С. В. Ківалов (голов. ред.), В. М. Дрьомін (заст. голов. ред.), Ю. П. Аленін та ін. Одеса : Юрид. л-ра, 2012. Т. 12. С. 133.

професійної тощо»¹. Вчена відмічає, що за твердженням О. Олійника «чинним законодавством визначено близько двох десятків таємниць та декілька видів конфіденційної інформації»². С. Гордієнко взагалі нараховує одних тільки таємниць аж 36 різновидів³.

Окреслений стан справ підштовхує до того, аби розглядати «інформацію» як певний універсальний ресурс, володіння та розпорядження яким вимагає встановлення певних правил. Втім, для повноцінного застосування такого підходу вочевидь необхідно чітке розуміння сутності «інформації» як окремої категорії. Але наразі такого узагальненого обґрунтованого розуміння немає, ані на побутовому, ані на загальнонауковому рівнях.

Наприклад, такі популяризаторські джерела як it-словник та Вільна енциклопедія стверджують, що: «з середини XX століття «інформація» стала загальнонауковим поняттям, але досі в науковій сфері воно залишається вкрай дискусійним. Слово «інформація» походить від латинського слова «informatio», яке складається з префіксу «in-» («в-, на-, при-») і дієслова «form» («надаю форму, створюю»). (Втім), загальноприйнятого визначення інформації не існує, і воно використовується головним чином на інтуїтивному рівні»⁴.

Свої уточнення щодо змісту категорії «інформація» пропонують й джерела фахової спрямованості, наприклад, Юридична енциклопедія Ю. Шемшученка. Остання пояснює слово «інформація» як документовані або публічно оголошені відомості про події та явища, що відбуваються в суспільстві й державі, навколишньому природному середовищі⁵. В той же час, поза увагою наведеного визначення вочевидь залишається такий феномен як: нетотожність понять «зміст» та «значення» інформації. Останні, доречі, в залежності від умов можуть суттєво не співпадати між собою.

Проте, не дивлячись на відсутність поглибленої й ґрунтовної науково-теоретичної бази, залишається необхідність вирішувати реальні практичні питання. Зважаючи не це, чинне національне законодавство унормовує правове визначення терміну «інформація». Різні варіанти відповідного визначення закріплені в законах, кодексах, підзаконних нормативно-правових актах та міжнародних договорах. При цьому, формулювання, які в них використані, далеко не завжди співпадають між собою⁶. Крім того, в

¹ Вислоцька Т. Ю. Кримінально-правова охорона таємниць в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Львів, 2017. С. 31.

² Олійник О. В. Правові засади доступу до інформаційних ресурсів України: проблеми правового режиму інформації. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2011. № 2. С. 57.

³ Гордієнко С. Г. Конфіденційна інформація та «таємниці»: їх співвідношення. *Часопис Київського університету права*. 2013. № 4. С. 233; Вислоцька Т. Ю. Кримінально-правова охорона таємниць в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. Львів, 2017. С. 112.

⁴ IT словник укр. (Словник з інформатики), «Інформація». URL: <https://it.словник.укр/index.php/Інформація>; Вільна енциклопедія (Вікіпедія), «Інформація». URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Інформація>.

⁵ Юридична енциклопедія: в 6 т. / Редкол.: Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. ; НАН України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. К. : Вид-во «Укр. енциклопедія ім. М. П. Бажана», 1998-2004. / Т. 2: Д-Й. 1999. 741 с.

⁶ Верховна Рада України (Законодавство України), «Термін "Інформація"». URL:

національній нормативно-правовій базі міститься ще понад дві сотні термінів, в назву яких входить слово «інформація», як то: Публічна інформація; Масова інформація; Суттєва інформація; Онлайн-інформація; Офлайн-інформація; Базова інформація; Правова інформація тощо¹.

Обираючи з усього представленого різноманіття визначень, зупинимось на терміні, який закріплено спеціальним законом. Таким нормативно-правовим актом можна вважати Закон України 1992-го року «Про інформацію». В ньому зокрема стверджується, що «інформація» це; «будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді»².

Важливо підкреслити, що ідеться не про вже збережені відомості, а про ті, що потенційно можуть бути формалізовані (а це фактично будь-які дані). При цьому феномен виникнення «інформації», що передуює її зберіганню на носії, залишається наведеним визначенням поза увагою. Цілком зрозуміло, що за таких умов, з метою більш змістовного пояснення сутності категорії «інформація», варто додатково конкретизувати окремі її ознаки та характеристики.

Так, стаття 9 Закону України «Про інформацію» визначає основні види «інформаційної діяльності». Зокрема до них відносяться: «створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорона та захист інформації»³. Крім того, Закон України «Про інформацію» доволі докладно перелічує «види інформації», класифікуючи останні за її змістом.

Важливо, що не так давно (наприкінці 2021-го року) згадана класифікація була доповнена. А саме, Законом України № 1882-IX від 16.11.2021 року були внесені зміни до статі 10 та додано статтю 19⁻¹, якими було введено та роз'яснено поняття «критична технологічна інформація»⁴. Таким чином, існуюча в законодавстві класифікація «видів інформації», вочевидь, невичерпна. Адже її зміст підлягає поступовому уточненню в залежності від сучасного стану розвитку суспільства та його нагальних потреб.

Резюмуючи викладене, можна констатувати, що: по-перше, інформація є невід'ємною складовою суспільних відносин; по-друге, упорядкування суспільних відносин в різних сферах діяльності потребує правового врегулювання обмеження доступу до інформації, тобто унормування правового статусу «секретних» та інших подібних до них відомостей; по-третє, сучасне законодавство недостатньо систематизоване та має низку прогалин в сфері упорядкування інформації з обмеженим доступом, в тому

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/term/11563>.

¹ Верховна Рада України (Офіційний вебпортал парламенту України, Законодавство України), «Пошук у назвах термінів (інформація)». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term?find=1&text=інформація>.

² Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII (із змінами). Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 48, ст. 650. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#top>.

³ Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII (із змінами). *Відомості Верховної Ради України* (ВВР), 1992, № 48, ст. 650. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#top>

⁴ Про критичну інфраструктуру: Закон України від 16.11.2021 р. № 1882-IX (із змінами). *Відомості Верховної Ради* (ВВР), 2023, № 5, ст. 13. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1882-20#n409>

числі спричинене самою природою категорії «інформація».

Підкреслимо, що проблематика обмеження доступу до інформації цікавила багатьох науковців. Вагомий внесок у розбудову відповідних напрацювань належить, наприклад, таким вченим як: М. Бажанов, О. Безпалова, В. Богун, О. Ботвінкін, В. Брижко, Т. Васильченко, В. Гавловський, Ю. Гелич, В. Глуховець, С. Головань, О. Гоц, М. Григорчук, А. Гуз, А. Гук, О. Дворніков, О. Джафарова, О. Джус, Ю. Дрейс, А. Дудатьєв, В. Желіховський, М. Золотарьова, Р. Калюжний, С. Климчик, І. Копотун, О. Кузьмич, О. Кулініч, В. Кухар, А. Лисеюк, В. Ліпкан, Ю. Максименко, А. Марущак, С. Меркулова, М. Микитюк, М. Мирошніченко, Ю. Мірошник, Є. Нікулін, І. Оверченко, О. Пальчиковська, К. Папеева, С. Паршин, І. Романенко, М. Рудик, О. Самойлова, Г. Світлична, Л. Стрельбицька, Т. Субіна, М. Хавронюк, О. Чувпило, О. Шамсутдінов, М. Швець, А. Шевченко, С. Щадрін та багатьом іншим.

Разом із тим, зважаючи на кількість різноманітних «таємниць» та відсутність єдиного законодавчого акту, який би встановлював перелік усіх їх різновидів, проблема правового врегулювання доступу до «інформації» далека від свого вирішення і потребує додаткового наукового опрацювання.

Тож, *мета* цієї статті спрямована на визначення основних проблем щодо правового регулювання явища, яке представляють з себе «таємниці». *Предмет* вивчення становлять суспільні відносини, які складаються під час забезпечення правового врегулювання «таємниць».

Виклад основного матеріалу. Ще раз звернемо увагу на те, що вивчення національної правової бази виявляє близько півтора десятків врегульованих законодавством термінів, якими позначено різні види «таємниць». Наприклад: Адвокатська таємниця; Нотаріальна таємниця; Лікарська таємниця; Таємниця страхування; Таємниця фінансового моніторингу; Таємниця фінансової послуги; Комерційна таємниця; Комерційна таємниця підприємства; Службова таємниця тощо¹.

Як бачимо, серед наведених видів «таємниць» зустрічаються такі, що дуже схожі за своїми найменуваннями один до одного (наприклад, «Комерційна таємниця» та «Комерційна таємниця підприємства»). А інші майже збігаються за своєю назвою з існуючими відокремленими різновидами «інформації», яка має обмеження доступу, але не є секретною (наприклад, «Службова таємниця» та «Службова інформація»). Така особливість ніяк не полегшує, а навпаки ще більше заплує існуючу систему класифікації. Тож, для розв'язання цієї проблеми варто з'ясувати сутність поняття «таємниця».

Наразі найбільш узагальнене тлумачення слова «таємниця» пропонує Словник української мови (СУМ). Згідно його відомостей: «таємниця – це те, що приховується від інших, відоме не всім; секрет. Те, що не підлягає розголошенню»².

¹ Верховна Рада України (Офіційний вебпортал парламенту України, Законодавство України), «Пошук у назвах термінів (таємниця)». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/?find=1&text=таємниця>.

² Словник української мови (СУМ) : в 11 т. / АН Української РСР, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні ;

Доволі цікаво, що зміст поняття «таємниця» пояснюється через слово «секрет». При цьому, наприклад, Великий тлумачний словник сучасної української мови надає слову «секрет»¹ майже таке саме визначення, як і наведене нами вище. В той же час, Словник іншомовних слів О. Мельничука пов'язує слово «секрет» із французьким «secret», що походить від латинського «secretum» – «таємниця»².

Отже, не дивлячись на існування різного ставлення науковців до співвідношення понять «таємниця» та «секрет», ми схилиємось до вживання цих категорій як синонімічних. Обидва поняття чітко вказують на запобігання розголошенню певних відомостей або неможливість їх пізнання, викликане якимись іншими умовами.

Втім, означений підхід змушує замислитись над питанням: а чи є «таємниця» виключно «інформацією», чи можливо насправді це слово вказує на комплекс заходів або певних правових режимів, спрямованих на забезпечення збереження в секреті окремих даних?

Зазначимо, що подібні припущення вже висловлювались науковцями раніше, наприклад, О. Кулініч³ та іншими. Наразі вже можна вважати встановленим, що «таємниця» та «секретність», як правові явища, завжди вказують на підтримування певного порядку обмеження доступу до «інформації».

Проаналізувавши велику кількість науково-теоретичних визначень поняття «таємниця», Т. Вислоцька пропонує таке власне формулювання: «це обмежена законодавством інформація, доступ до якої належить певному колу осіб, що стала відома в силу професійної, службової або іншої діяльності, посягання на яку спричиняє негативні суспільно небезпечні наслідки у вигляді шкоди»⁴.

Оскільки в наведеному визначенні в цілому враховується більшість виявлених раніше характеристик «таємниць», ми вважаємо його достатньо коректним, але непозбавленим недоліків. Наприклад, виходячи із представленого формулювання, все ще доволі складно диференціювати «таємницю» від інших видів «інформації» з обмеженим доступом, а саме: від конфіденційної та службової. Формальною ознакою такого розмежування, на наш погляд, може виступити застосований для обмеження доступу «правовий режим таємниці».

Категорія «правовий режим таємниці» наразі непоширена в науковій літературі. Втім сам феномен «правових режимів» неодноразово досліджувався. Свою характеристику цьому явищу надають, наприклад,

редкол.: І. К. Білодід (голова) та ін. Київ : Наук. думка, 1970-1980. Т. 10 : Т-Ф / ред. тому: А. А. Бурячок, Г. М. Гнатюк. 1979. 658 с.

¹ Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. С. 1303.

² Словник іншомовних слів / За ред. академіка О. С. Мельничука ; УРЕ АН УРСР. Київ, 1974. С. 691.

³ Кулініч О. О. Інформація з обмеженим доступом як об'єкт цивільних прав : дис. ... канд. юрид. наук. Одеса, 2006. С. 76.

⁴ Вислоцька Т. Ю. Кримінально-правова охорона таємниці в Україні : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08. Львів, 2017. С. 170.

А. Славко¹, Н. Коваленко та ціла низка інших вчених. В свою чергу, Н. Коваленко доречно пропонує розглядати будь-який правовий режим як: «нормативно закріплений винятковий порядок державного регулювання особливих суспільних відносин, який об'єктивується через структуровану сукупність різноманітних регулятивно-правових методів, комплекс котрих визначено специфікою відносин, що регулюються»².

Найчастіше в фаховій літературі можна зустріти згадування про «правовий режим державної таємниці». В законодавстві він позначений як «режим секретності», тобто; «встановлений згідно з вимогами ... Закону («Про державну таємницю») та інших виданих відповідно до нього нормативно-правових актів єдиний порядок забезпечення охорони державної таємниці»³.

Зважаючи на наведений приклад, можна стверджувати, що включення до статті 8 Закону України «Про доступ до публічної інформації» вказування на «правовий режим таємниці» дозволило б: по-перше, чітко диференціювати будь-який вид «таємниці» від інших видів «інформації з обмеженим доступом» (подібна пропозиція щодо застосування поняття «правовий режим» вже здійснювалась, наприклад, Л. Топаловою⁴); по-друге, обґрунтувало підстави вважати «таємницею» в правовому значенні лише ту «інформацію», захист якої будується з опорою на положення національного законодавства, а всі інші дані, навіть якщо вони свідомо та цілеспрямовано не розголошуються, розглядати як «псевдотаємниці»; по-третє, дозволило б вибудувати більш чітку систему класифікації «таємної інформації».

До речі, спроби побудови класифікації «таємниць» неодноразово здійснювались науковцями⁵ і подекуди призводили до абсолютно різних висновків та дискусій щодо розгляду співвідношення окремих видів «таємної інформації». Отже, на сьогоднішній час класифікація, нажаль, є не найкращім підходом для упорядкування існуючого розмаїття «таємниць», оскільки надійний критерій для цієї операції ще не сформований в законодавстві. Таким чином, більш перспективним наразі видається зосередитись на виявленні типових ознак «таємної інформації» і вже на їх основі характеризувати та порівнювати різні види «таємниць» між собою.

Зважаючи на викладене, в межах монографічного дослідженні «Адміністративно-правова охорона державної таємниці в Державній кримінально-виконавчій службі України» було вперше зроблено спробу визначити основні групи ознак, які мають характеризувати правову

¹ Славко А. С. Типологія адміністративно-правових режимів : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2019. 265 с.

² Коваленко Н. До питання про визначення поняття та ознак правового режиму. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 12/2019. С. 257.

³ Про державну таємницю : Закон України від 21.01.1994 р. № 3855-XII (із змінами). Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, № 16, ст. 93. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12#top>.

⁴ Топалова Л. Д. Правовий режим комерційної таємниці : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.04. Донецьк, 2006. 25 с.

⁵ Ліпкан В. А. Адміністративно-правовий режим інформації з обмеженим доступом в Україні : монографія / В. А. Ліпкан, В. Ю. Баскаков ; за заг. ред. В. А. Ліпкана. К. : ФОП «О.С. Ліпкан», 2013. 344 с.; Семенюк О. Г. Класифікація таємної інформації. *Інформація і право*. 2016. № 1 (16). С. 44–51.

категорію «таємниця». Зокрема до них віднесено такі складові: «1) назва виду «таємної інформації»; 2) мета виокремлення виду «таємниці»; 3) сфера діяльності, в якій створюється «таємна інформація»; 4) характеристика загроз, які становить розголошення «таємної інформації»; 5) правові засади унормування виду «таємниці»; 6) особливості захисту «таємної інформації» та правового режиму її охорони»¹. Ідентифіковані ознаки запропоновано використовувати як схему для аналізу співвідношення різних видів «таємниць», а також для оцінювання якості їх нормативно-правового врегулювання.

Висновки. Узагальнення опрацьованих відомостей щодо стану нормативно-правового врегулювання поняття «таємниця» дозволяє дійти таких висновків. 1. Законодавчо визначені випадки обмеження доступу до «інформації» спрямовані на забезпечення суспільно корисної функції впорядкування відносин з метою запобігання шкоди від розголошення певних відомостей; 2. Причинами недосконалості нормативно-правового унормування явища, яке представляє з себе «таємниця», є: складна й недостатньо вивчена природа категорії «інформація»; різноманітність суспільних відносин, які потребують обмеження доступу до «інформації»; застосування поняття «таємниця» в різних галузях права; постійний розвиток категорій «інформація» та «таємниця»; подвійна природа поняття «таємниця», яке характеризується не лише наявністю певних відомостей, а й застосуванням різноманітних режимів їх охорони та захисту; 3. Ускладнення класифікації «таємниць», обумовлені відсутністю закріплення в законодавстві відповідних універсальних критеріїв, що на даному етапі розвитку національного законодавства робить недоцільним кодифікування нормативно-правових положень, якими регулюються різні видів «таємниць»; 4. Перспективним науковим підходом, який може бути використаний, в освітньо-навчальному процесі, а також як основа для подальшої нормотворчості є інкорпорація, яка може бути здійснена з опорою на основні визначені ознаки категорії «таємниця».

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. К. ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.
2. Верховна Рада України (Законодавство України), «Термін "Інформація"». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term/11563>.
3. Верховна Рада України (Офіційний вебпортал парламенту України, Законодавство України), «Пошук у назвах термінів (інформація)». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term?find=1&text=інформація>.

¹ Денищук Д. Є. Адміністративно-правова охорона державної таємниці в Державній кримінально-виконавчій службі України : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Кропивницький, 2024. С. 100.

4. Верховна Рада України (Офіційний вебпортал парламенту України, Законодавство України), «Пошук у назвах термінів (таємниця)». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/term?find=1&text=таємниця>.
5. Вислоцька Т. Ю. Кримінально-правова охорона таємниці в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.08. Львів, 2017. 275 с.
6. Вільна енциклопедія (Вікіпедія), «Інформація». URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Інформація>.
7. Гордієнко С. Г. Конфіденційна інформація та «таємниці»: їх співвідношення. *Часопис Київського університету права*. 2013. № 4. С. 233–238.
8. Денищук Д. Є. Адміністративно-правова охорона державної таємниці в Державній кримінально-виконавчій службі України : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Кропивницький, 2024. 283 с.
9. Ємельянов С. Л. Проблемні аспекти класифікації інформації з обмеженим доступом в Україні. Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія»: зб. наук. пр. / редкол.: С.В. Ківалов (голов. ред.), В.М. Дрьомін (заст. голов. ред.), Ю.П. Аленін та ін. Одеса : Юрид. л-ра, 2012. Т. 12. С. 130-140.
10. ІТ словник укр. (Словник з інформатики), «Інформація». URL: <https://it.словник.укр/index.php/Інформація>.
11. Коваленко Н. До питання про визначення поняття та ознак правового режиму. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 12. С. 254–258. DOI: <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.12.47>.
12. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР (із змінами). *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1996. № 30. Ст. 141. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text>.
13. Кормич Б. А. Організаційно-правові засади політики інформаційної безпеки України : монографія. Одеса : Юрид. літ-ра, 2003. 472 с.
14. Кулініч О. О. Інформація з обмеженим доступом як об'єкт цивільних прав : дис. ... канд. юрид. наук. Одеса, 2006. 202 с.
15. Ліпкан В. А. Адміністративно-правовий режим інформації з обмеженим доступом в Україні : монографія / В. А. Ліпкан, В. Ю. Баскаков ; за заг. ред. В. А. Ліпкана. К. : ФОП «О.С. Ліпкан», 2013. 344 с.
16. Олійник О. В. Правові засади доступу до інформаційних ресурсів України: проблеми правового режиму інформації. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2011. № 2. С. 54–60.
17. Організаційно-правові основи захисту інформації з обмеженим доступом: навчальний посібник / А. Б. Стоцький, О. І. Тимошенко, А. М. Гуз та ін. ; за заг. ред. В. С. Сідака. К. : Вид-во Європ. ун-ту, 2006. 232 с.
18. Про державну таємницю: Закон України від 21.01.1994 р. № 3855-XII (із змінами). *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1994. № 16. Ст. 93. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12#top/>

19. Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII (із змінами). *Відомості Верховної Ради України* (ВВР). 1992. № 48. Ст. 650. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#top>.
20. Про критичну інфраструктуру : Закон України від 16.11.2021 р. № 1882-IX (із змінами). *Відомості Верховної Ради* (ВВР). 2023. № 5. Ст. 13. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1882-20#n409>.
21. Семенюк О. Г. Класифікація таємної інформації. *Інформація і право*. 2016. № 1(16). С. 44–51.
22. Славко А. С. Типологія адміністративно-правових режимів : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2019. 265 с.
23. Словник іншомовних слів / За ред. академіка О. С. Мельничука ; УРЕ АН УРСР. Київ, 1974. 864 с.
24. Словник української мови (СУМ) : в 11 т. / АН Української РСР, Ін-т мовознав. ім. О. О. Потебні ; редкол.: І. К. Білодід (голова) та ін. Київ : Наук. думка, 1970-1980. Т. 10 : Т-Ф / ред. тому: А. А. Бурячок, Г. М. Гнатюк. 1979. 658 с.
25. Топалова Л. Д. Правовий режим комерційної таємниці : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.04. Донецьк, 2006. 25 с.
26. Шлома Г. О. Адміністративно-правове забезпечення службової таємниці в органах внутрішніх справ України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Дніпропетровськ, 2008. 23 с.
27. Юридична енциклопедія: в 6 т. / Редкол.: Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. ; НАН України, Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. К. : Вид-во «Укр. енциклопедія ім. М.П. Бажана», 1998-2004. / Т. 2: Д-Й. 1999. 741 с.

Стаття надійшла до редакції 08.04.2025

Denys Ye. DENISCHUK,

PhD in Law

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

Olena V. DZHAFAROVA,

Doctor of Science in Law, Professor

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

Serhii Ol. SHATRAVA,

Doctor of Science in Law, Professor

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

REGULATORY AND LEGAL REGULATION OF THE CONCEPT OF «SECRET»: ESSENCE, FEATURES AND PROBLEMATIC ASPECTS

The article is devoted to the problem of various definitions of the concept of «secret» contained in national legislation and scientific legal literature, the article examines existing approaches to the legal regulation of this phenomenon. Using

general scientific methods of analysis and synthesis, it is established that the legislatively defined cases of restriction of access to «information» are aimed at ensuring the socially useful function of regulating relations in order to prevent harm from the disclosure of certain information.

The absence of a single regulatory legal act that would establish a list of all varieties of «secrets» is noted, and the essence of the reasons that complicate the classification of «secrets» is also emphasized.

The conclusion is made about the inexpediency of codifying the relevant legal norms at the current stage of development of national legislation. The use of incorporation (based on the main features of the «secret» category) as an approach, the results of which can be effectively used in the processes of education, training and rulemaking, is proposed.

Key words: *legislation, information, classification, access restrictions, secrecy, mystery, terminology.*